

Dopis sboru Českobratrské církve evangelické v Poděbradech

Advent a Vánoce 2011

A Duch i nevěsta praví: „Přijď!“ A kdokoli to slyší, ať řekne: „Přijď!“ Kdo žízní, ať přistoupí; kdo touží, ať zadarmo nabere vody života.

Ten od něhož je to svědectví, praví: „Ano, přijdu brzo.“ Amen, přijď, Pane Ježíši.

Zjevení Janovo 22,17.20

Adventní období, jak už jeho latinský název napovídá (advent = příchod), se točí kolem různých variant slova přicházet: přišel, přijde, přichází...

Může za námi přijít ledacos či ledaskdo. Třeba kontrola z finančního úřadu, nebo z hygienické stanice. To pak jsou nervy, jestli máme všechny účty v pořádku, jestli je všude vysmýčeno a všechny papíry mají to správné datum a podpis. Když taková návštěva odejde, zhluboka si oddechne, že máme zase na čas pokoj. Může k nám přijít na návštěvu zloděj a něco nám odnést. To pak přicházíme nejen o ukradené, ale taky o iluze a pocit bezpečí. Taky může přijít zákeřná choroba, přichází stáří i samota. Toho se dost bojíme. Nebo prostě čekáme, že přijde důležitá návštěva a to pak uklízíme a chystáme, skoro jako na Vánoce. A jsou z toho někdy nervy jako před tou kontrolou a než bychom si vychutnali vzácné chvíle, kdy návštěva konečně dorazí, tak jsme vyčerpaní a těšíme se, až odejde a bude klid. *(pokračování na další straně)*

Sestry a bratři,

zdravíme Vás a přejeme Vám požehnaný advent i vánoční svátky.

Co to znamená "požehnaný advent a vánoční svátky"? Aby vše dopadlo podle našich představ? Abychom se nenechali semlít předvánočním shonem? Možná trochu z obojího a přece ještě něco víc. Radost, že i tam, kde se naše představy nedaří naplnit, že i tam, kde nás běh životních starostí a dění světa semele a vyčerpá, můžeme dostat zcela nečekaně a nepochopitelně sílu a naději - ne z vlastních zdrojů. Radost, že na výsostech (tedy mimo dosah lidské moci, takže nemůže být ničím a nikým ohrožena) je sláva Boží, a na zemi je jejím odleskem pokoj mezi lidmi, protože Bůh má lidi rád.

Přejeme vám, ať prožijete v letošním adventu radost z Boží slávy na výsostech i pokoj mezi lidmi.

Za staršovstvo sboru Českobratrské církve evangelické v Poděbradech

Helena Exnerová
kurátorka

Martin Fér
farář

(pokračování z předchozí strany)

Přijít může ledacos a ledaskdo, advent ovšem připomíná, že za námi přichází Bůh – když se narodil jakýsi Ježíš kdesi v judském zapadákově Betlémě, tak to mezi nás přišel osobně a dost konkrétně. Ale zároveň nenápadně - málokdo ho poznal.

Někteří ho nepoznali, protože v jejich představách by měl Bůh vystupovat jako generální inspektor finančního úřadu a hygienické stanice dohromady – že prý je od toho, aby dbal na pořádek a jestli má každý řádně proplacené a vyrovnané všechny účty a v životě všechno pěkně uspořádané do komínků – kdo nemá, tak tomu běda, ten od něj hned (nebo jednou na konci) vyfasuje pěknou pokutu, pokud ne rovnou kriminál. Ježíš ukazoval, že Bůh není generální inspektor a není potřeba se před ním klepat. Přestože máme dost nevyrovnaných účtů a v životě občas i pěkný chlívek, Bůh nám to nepřichází pěkně spočítat, ale přichází nám s tím pomoci.

Jiní ho odmítli, protože o takovou pomoc přece nestojí, že si prý vystačí sami. Přece si nenechají od někoho mluvit do života (a to Ježíš občas dělal). A co kdybychom o něco přišli, kdybychom ho vzali vážně? To taky raději ne, od nějakého Pána Boha se nenecháme okrádat o to, co nám přece samozřejmě patří a na co máme nezadatelné právo. Právo na spravedlivou odplatu, právo mít všechno, co si zmanu; dělat si co chci. Nějaké sebeobětování a pokora

nepřipadá v úvahu.

Někteří tenkrát strašně moc vyhlíželi boží příchod, jenže Ježíš se zkrátka nevešel do jejich představ o tom, jak Bůh mezi lidi přichází a tak ho přehlédli. A od té doby se nic nezměnilo. Bůh přichází, ale dá se přehlédnout.

Našlo se tenkrát pár takových, co poznali, že s Ježíšem k nám přišlo něco víc, Někdo větší - a že právě na tohle čekali, protože se jim konečně v životě trochu rozjasnilo. Že tahle návštěva stála za to, přestože si ji vůbec nezasloužili. Ona přišla a přitom nebylo před tím nutné nejprve vysmíčit kdejaký kout (to teprve pak si řekli, že by stálo za to si v životě dát věci trochu do pořádku). Tahle boží návštěva jim pomohla vidět mnoho věcí jinak: v bezvýhodných situacích objevovat naději, v těžkostech novou sílu, v nemocech pokoj. Ve smrti život. Bylo dobře, že přišel a oni ho mohli poznat.

Ježíš odešel, ale slíbil učedníkům, že se vrátí a pak už bude všechno úplně jinak. Tak ať nezapomenou jeho příchod vyhlížet a počítat s ním. Všechno, co dělají, ať dělají s výhledem právě k tomu, že se Ježíš vrátí. A pak se ukáže, co v životě skutečně mělo smysl a co bylo zbytečné, pak definitivně zmizí to, co člověka ničí a trápí. A tak poslední kniha bible – Zjevení Janovo („Apokalypsa“) končí voláním církve: Přijď! A do toho je slyšet nadějná odpověď, která zní adventem: Ano, přijdu brzo.

Martin Fér

Pane Bože,
radujeme se z narození Spasitele,
radujeme se z Boha,
jehož znamením jsou pleny,
z Boha, který chce být s námi,
a tak s námi sdílí tu tlačenicí,
na kterou bezbranní doplácují,
i ten chlív.
Nad takovou láskou žasneme,
dává nám naději,
že ani ve své bezmoci a slabosti nejsme sami.
Díky ní můžeme vidět život a svět v novém světle.
Díky za radost.

STALO SE...

VOKO BERE!

Od 30.9. do 2.10.2001 proběhl v Jihlavě Sjezd (nejen) evangelické mládeže, kterého se zúčastnili také někteří mládežníci z našeho sboru.

Základní myšlenkou projektu je celostátní setkání mladých lidí s mezinárodní a ekumenickou účastí.

Obsahem setkání jsou workshopy, přednášky, diskuse, hudba, divadlo, film, duchovní programy a mnohé jiné. Probírána jsou aktuální témata týkající se života mladých lidí a jejich problémů.

Cílem je vedení k samostatnosti, toleranci, budování základních etických maxim, rozvíjení ekumenických kontaktů, získávání kulturního rozhledu a schopnosti orientovat se v dnešní společnosti.

Letošním Sjezd měl titulěk "Voko bere! aneb příležitosti a rizika v našem životě."

Hlavní přednášku jihlavského Sjezdu měla Petra

Procházková, válečná zpravodajka, humanitární pracovníce a novinářka. Vyprávěla o svých zážitcích z Čečenska i Afghánistánu, kde se jí

naskytly zajímavé příležitosti, ale často také musela podstupovat nepředstavitelná rizika. Dále byla pro mládež připravena celá řada možností, jak víkend strávit.

Poděbradská mládež tímto vzkazuje, že byla s letošním Sjezdem velmi spokojena a rozhodně se hodlá účastnit i dalších ročníků.

Srdečně zveme všechny mladé lidi, kteří by měli zájem, na příští Sjezd do Šumperka.

Sára Hudcovicová

BŮH JE JEDEN, PROČ TOLIK CÍRKVÍ?

Ve dnech 4. až 6. listopadu se uskutečnily v Nymburce podzimní seniorátní dny poděbradského seniorátu (dále jen SDM). Téma těchto dnů bylo: Bůh je jen jeden, tak proč tolik církví.

Všechno to začalo v pátek v 18 30, kdy se všichni sešli, přivítali a vzájemně poznali. První společný program měla zdejší katolická mládež, celé SDM byly brány ekumenicky, zahráli jsme si pár her, jak na fyzickou zátěž tak i na psychickou.

Další den, sobota, začal přednáškou manželů Trčkových. Rozvyprávěli se o tom, jak žít ve smíšeném manželství, bráno katolík – evangelík. Po výborném obědě následovala další přednáška, spíš to byla diskuze, poděbradský SOM, který tuto akci připravoval, pozval tři lidi – Emanuela Vejnar, evangelíka, faráře z Lysé nad Labem; Josefa Čunka, katolíka, člen jezuitského řádu se sídlem na Karlově

náměstí v Praze a adventistu Ondřeje Černocho ze Sázavy. Diskutovalo se, jak o problémech dneška, tak i o tématech omílaných už spoustu desetiletí například: jak se díváte na osobu M. J. Husa, co s papežem, jak si představujete jednotu církve, atd. Po vážných, naučných a zajímavých tématech

pokračovala zábava. Bylo několik dílen – ping-pong, animační dílna, vyrábění broží z organzy. Večer následovalo shrnutí víkendu a zakončení oficiálního programu SDM.

V neděli byly dětské bohoslužby (jednou za měsíc mají v Nymburce bohoslužby určené pro děti, je náhoda, že se nám povedlo znova se trefit do termínu těchto bohoslužeb) pod vedením paní farářky Roskovcové.

Marek Kubíček

DÍKY!

V minulém sborovém dopise byla adresná složenkou s prosbou o příspěvek na opravu fary. S vděčností můžeme konstatovat, že reakce na ni byly pozitivní a během dvou měsíců se sešlo na tento účel

dalších 75 tisíc korun (od 50 dárců), což znamená, že se do dnešního dne na opravu fary v našem sboru vybralo 325 tisíc korun. Je to sice jenom necelá polovina potřebné částky, ale spolu s dalšími dary a půjčkami to znamená, že máme prostředky na proplacení zbývajících faktur a povinných odvodů (repartice, personální fond), což je velkou úlevou. Zůstane-li obětavost členů sboru na letošní úrovni, neměl by mít sbor se základním provozem a splácením půjček v dalších letech problémy (s touto situací však zřejmě podstatně zahýbá plánované majetkové narovnání vztahu mezi státem a církvemi, o kterém se v současnosti jedná a které znamená, že na nás postupně přejde celé financování platů kazatelů).

Staršovstvo všem členům sboru, kteří se svým příspěvkem podíleli, děkuje.

Ty, kdo ještě nepřispěli na opravu fary či salár, prosíme, aby tak dle svých možností do konce roku ještě učinili. Číslo sborového účtu je uvedeno níže, nebo na internetových stránkách sboru:

<http://podebrady.evangelnet.cz>.

Na stopě vánočního dítěte

Se jmenuje letošní divadlo, které děti před Vánoce připravují. Divadlo se bude hrát při bohoslužbách

4. adventní neděle,
tedy **18. prosince od 9:45**

v evangelickém kostele.
Srdečně zveme!

PŘEHLED VÁNOČNÍCH BOHOSLUŽEB A SETKÁNÍ

Srdečně zveme k účasti (nejen) při následujících adventních a vánočních setkáních, které se ve sboru konají:

4. PROSINCE - 2. ADVENTNÍ NEDĚLE

9:45 - bohoslužby s večeří Páně

9. PROSINCE - PÁTEK

18:00 - vánoční mládež poděbradského seniorátu

10. PROSINCE - SOBOTA

18:00 - benefiční koncert pěveckého sboru Gymnázia Jiřího z Poděbrad pro Středisko Diakonie ČCE v Libici nad Cidlinou

11. PROSINCE - 3. ADVENTNÍ NEDĚLE

9:45 - bohoslužby

18. PROSINCE - 4. ADVENTNÍ NEDĚLE

9:45 - bohoslužby s Vánočním divadlem dětí

24. PROSINCE - ŠTĚDRÝ DEN

16:00 - bohoslužby

25. PROSINCE - BOŽÍ HOD VÁNOČNÍ

9:45 - bohoslužby s večeří Páně

1. LEDNA 2012 - NEDĚLE

9:45 - bohoslužby s večeří Páně